

Ελληνική Εταιρεία Γεωγραφικών Μελετών
«Ο Στράβων»

ΣΥΡΙΑ

Τα γεγονότα στην επάκτια Συρία και την ημιορεινή ζώνη της άμεσης ενδοχώρας που εκτυλίσσονται από την περασμένη Πέμπτη, 6 τρέχοντος, και έχουν οδηγήσει στις σφαγές Αλαουιτών και Χριστιανών, δεν ήταν απροσδόκητα. Μόνο ο χρόνος δεν ήταν προσδιορίσιμος.

Το καθεστώς της Δαμασκού, με την στήριξη της Αγκύρας, απέβαλε την κομψή αμφίεσή του. Οι σφαγές στην Λαττάκια (Λαοδίκεια), Ταρτούς, Ζάχλε φανερώνουν την αμεταρρύθμιστη φύση του Χάγιατ Ταχρίρ αλ Σαμ (HTS).

Ο ΣΤΡΑΒΩΝ, έχει τοποθετηθεί ήδη απέναντι στο λουτρό αίματος στη Συρία, με αναρτήσεις μελών του στα κοινωνικά δίκτυα.

Καιρός να αναπτύξουμε στο διαδίκτυο τις θέσεις μας, κατά το δυνατόν συνολικά.

Η Συρία είναι από ιστορική και πολιτισμική άποψη μέρος του ελληνικού και ελληνιστικού κόσμου, όπως μέρος είναι όλη σχεδόν η Εγγύς Ανατολή, η μεσογειακή πρόσοψη του Λεβάντε, από την Αντιόχεια, μέχρι την Απάμεια, την Βηρυτό, την Γέρασα, την Γάζα. Ο κόσμος μας είναι πρωτίστως η ανατολική Μεσόγειος, όχι η Λοθαριγγία και οι παραρρήνιες περιοχές. Εκεί που το ελληνικό διαβατήριο είναι δελτίο ελεύθερης διάβασης και οι μουσουλμάνοι (όχι όλοι) σέβονται τους απογόνους του δικέρατου -Ζουλκαρνάιν- Αλεξάνδρου, εκεί που ο ελληνισμός υπηρετείται από τρία υπερφρούρια, τα πρεσβυγενή Ορθόδοξα Πατριαρχία Αλεξανδρείας, Αντιοχείας, Ιεροσολύμων με την Αγιοταφική Αδελφότητα.

Στην υπόθεση των σφαγών της παραλιακής Συρίας, η Ε.Ε. δείχνει πόσο έχει πτωχέψει, πόσο έχει αλωθεί από δυνάμεις άσχετες με τις αρχές και αξίες του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Κατάπυστη, η αρχική εκ Βρυξελλών δήλωση, η οποία ήταν οδηγός για την προχθεσινή άτοπη, άχρωμη, ανελληνική ανάρτηση στο Χ του ελλαδικού Υπουργείου, ως εάν να μην είχε προηγηθεί πριν τρεις μήνες, η επίσκεψη του ΠΘ στην Βηρυτό, αλλά μόνο εκείνη του ΥΠΕΞ στον πληρεξούσιο διοικητή της Δαμασκού Αχμέτ Σαράα (πρώην Αλ Τζολάνι), ως εάν το ελλαδικό Υπουργείο να στερείται παντελώς ιστορικοπολιτικής αντιλήψεως. Το γεγονός ότι φίλια αραβικά κράτη, περιλαμβανομένης της Αιγύπτου, προφανώς ανήσυχια για

κατακερματισμό του συριακού χώρου, εξέφρασαν στήριξη στην παρούσα συριακή διοίκηση, δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι για την εν τοις πράγμασι αποσιώπηση των Αθηνών. Ούτε βεβαίως η ισχυρή δήλωση του Αμερικανού ΥΠΕΞ Marco Rubio, αφορμή για μία ακόμη «ευρωπαϊκή» διαφοροποίηση και αντιδικία με τις ΗΠΑ. Η Αθήνα δεν δύναται να πορεύεται ως δορυφόρος της Άγκυρας και κάποιων ευρωπαϊκών κρατών. Οι δυνατότητές μας έχουν όρια, αλλά κάνουμε πολύ λιγότερα των όσων μπορούμε.

Έστω την υστάτη, το ΥΠΕΞ,

- να αξιοποιήσει την παρουσία μας στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών,
- να εγείρει το ζήτημα των διώξεων και σφαγών στο Συμβούλιο των Υπουργών Εξωτερικών της Ε.Ε.
- να οργανώσει συνέδριο φιλοξενούμενο από ανώτατο πανεπιστημιακό ίδρυμα, στην Αθήνα, ή στην Ρόδο, αίφνης, για την κατάσταση των μειονοτήτων στη Συρία και τις άλλες χώρες της Εγγύς Ανατολής.
- να θέσει ζήτημα εμπλοκής διεθνούς δυνάμεως προστασίας με συμμετοχή αμερικανικών, αιγυπτιακών, σαουδαραβικών, ρωσικών δυνάμεων και ελληνικού αποσπάσματος, αφού τα ευρωπαϊκά κράτη, περιλαμβανομένης της πρώην εκεί εντολοδόχου Γαλλίας, έχουν το βλέμμα αποκλειστικώς στραμμένο στην Ουκρανία.
- να διαβουλευτεί με την Αίγυπτο αλλά και το Ισραήλ, διμερώς, για τα περαιτέρω βήματα.
- με την άδεια της Κυπριακής Δημοκρατίας, να στείλει μονάδες της Π.Α. στην Πάφο ή την Λάρνακα, ή του Π.Ν. στη Λεμεσό. Η ελληνική σημαία πρέπει να φανεί στους αιθέρους, αλλά και στα ύδατα, του Λεβάντε.

Στράβων ο εξ Αμασείας
Αθήνα, 11 Μαρτίου 2025